Написав ШЛВ
Субота, 01 березня 2014, 01:25

Покохала я Творця:
покохала й відновилась,
бо дарує нам життя
й знову,знову відтворилась.
Покохала віру я,
віру й правду сотворіння
і те новеє життя,
що із нього йде спасіння.
Думи з величі прийшли,
інші в світі сподівання-
покохай же,друже,й ти,
де твої є сподівання?
Що у світі цім любов?
Що у світі є зізнання?
Все марнота знов і знов
і нові враз починання...
Покохала та пізнала-
в Ньому дійсні сподівання,
лиш Творець дає нам знов
всі найбільші обіцяння.
Лиш від Нього знов і знов
всі не марні починання.
Покохала я Творця!
СЛАВА БОГУ!